

најважнији део поступка пред уставним судом. Пошто констатује ко све присуствује јавној расправи на седници суда, председник уставног суда прво позива судију известиоца да изложи стање ствари у предмету. Судија известилац то чини тако што образлаже захтев предлагача или подносиоца иницијативе, износи све утврђене доказе у претходном поступку као и одговор доносиоца спорног акта и у целини излаже чињенично стање о предмету, да би након њега председник суда позвао и остале учеснике у поступку да изнесу своје погледе, мишљења, предлоге и оцене изведених доказа у претходном поступку.

У самом поступку, на јавној расправи, судије могу да постављају питања и траже разјашњења од учесника о спорним питањима која су предмет расправе. До окончања поступка уставни суд може и да обустави извршење појединачног акта или радње предузете на основу општег акта чија се уставност или законитост оспорава уколико би њиховим извршавањем могле да наступе неотклоњиве штетне последице. Поред обустављања извршења ових аката и радњи, уставни суд може и пре доношења одлуке да застане са поступком и да могућност доносиоцу општег акта да у одређеном року отклони уочене неуставности и незаконитости или да уколико то овај не учини, настави поступак.

Након одржане јавне расправе, уставни суд доноси своју одлуку на нејавној седници и она (одлука) се по правилу доноси већином гласова судија који су учествовали у гласању мада могу да се примене и другачија решења и негде тражи чак и посебна (квалификована) већина.

IV ОДЛУКЕ УСТАВНОГ СУДА

Уставни суд је орган који решава, одлучује, а не саветује или само даје мишљење о нечему или износи необавезне констатације о питањима и проблемима којима се бави. То значи да он доноси одлуке (пресуде) и друге обавезујуће акте и они чине завршну радњу или окончање процеса који се води пред њим (судом). Ова одлука уставног суда је општи појам и означава акте различите врсте које он доноси и који се односе на предмет или уставни спор који се пред њим (судом) решава. Одлука уставног суда је важна јер без ње не би био решен спор, остало би нејасно да ли је нешто уставно (законито) или не, што би компромитовало правну државу и осујетило је. Непостојање (недоношење) одлуке суда би такође изазвало или задржало конфликтну правну (неправну) ситуацију између